

Groeien tot volmaaktheid

Door onze rust in en volle overgave aan Christus

Naast de Here, Die ons elke dag genoeg (geestelijk) voedsel toereikt, zijn wij al die kinderen Gods dankbaar voor hun ongevraagde en toch stimulerende reacties op alles wat (tot nog toe) aan artikelen en studies is verschenen. Hierdoor wordt het ons duidelijk dat deze lezers/lezeressen het voedsel vinden dat in hun behoefte voorziet. God zij geloofd en geprezen voor Zijn wondervolle leiding en voorzieningen. Doch hoe heerlijk-gezegend deze boodschappen ook mogen zijn, hoe zeer zij ùw en onze harten ook mogen verblijden en ons allen méér licht schenken aangaande zo vele zaken en dingen, toch mogen wij nooit vergeten dat het alléén, ja uitsluitend “Het Woord van God” is dat levend maakt, leven geeft, en bij voortdurend “het nieuwe” in ons tot een ervaring maakt!

Er staat geschreven: “Voor eeuwig, HEERE, staat Uw Woord vast in de hemel” (Ps. 119:89, HSV), en het is Gods Wil dat wij Zijn Woord zullen “bewaren, de gehele dag”; want niet alleen is Zijn Woord “een lamp voor onze voeten, maar óók een licht voor ons pad” (zie Ps. 119:105). Gods “getuigenissen zijn wonderbaar,... en het opengaan van Zijn woorden geeft licht...” (zie Ps. 119:129-130).

Woorden en gedachten van mensen kunnen véél doen, allerlei gevoelens opwekken, tot vervoering en adoratie brengen, maar alleen de Heilige Geest kan ons leven verdiepen,¹ onze gedachten-wereld omvormen, ons geven “die gezindheid (SV: dat gevoelen), dat óók in Christus Jezus was” (zie Filip. 2:5). Hoe Hij het doet, kunnen wij niet vertellen; wèl weten wij door ervaring, dat de Geest Gods de woorden van God in ons tot “een bron van leven” maakt (zie Joh. 4:14). Daarom geliefden, alvorens verder te gaan, één dringend verzoek: lees deze artikelen niet zo maar, dòch neem uw Bijbel erbij. Lees de woorden van God, herlees die en overdenk ze ernstig, zodat Gods Geest alle Schriftuurlijke heilsfeiten tot een onwrikbaar fundament kan maken, diep in uw hart, en tot eer en verheerlijking van Jezus’ onvolprezen Naam.

• “Want het Woord van God is **levend en krachtig**,...” (zie Hebr. 4:12).

Dit Woord in de Hebreënbrieff werd geschreven onder de gezegende zalving van de Geest en dezelfde schrijver had zelf zo’n diepe ervaring ervan, dat hij de noodzaak en het doel ons duidelijk maakt in zijn uitroep: “Opdat ik Hem mag kennen, en de kracht van Zijn opstanding en de gemeenschap met Zijn lijden, doordat ik aan Zijn dood gelijkvormig word” (Filip. 3:10, HSV).

Allereerst “Gods feilloos Woord”, dan de “meditatie” gevolgd door (òf gelijk opgaand met) concentratie in “gebed”: dàn kunnen wij “rusten in Hem”, en zullen gewis en zeker datgene “ontvangen”, waardoor wij (zullen) kunnen “groeien tot volmaaktheid”. Het moeilijkst voor de meeste hongerige harten is, om in alles te leren wachten in afhankelijkheid van Hem, Die leidt in al de waarheid.

Geliefden, wij kunnen de waarheid niet grijpen, wij moeten deze ontvangen. Hoe en op welke wijze? Door het geloof en door het bestuderen van Gods Woord en door het gebed (zie Rom. 10:17). Vooral en in het bijzonder als het gaat om wat de apostel geschreven heeft in Romeinen 6:11 (HSV): “Zo dient ook u uzelf te rekenen als **dood voor de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus, onze Heere.**”

Velen willen verstaan, maar vergeten dat, wat vóórafgaat, te leren. Zo komende mislukkingen, de teleurstellingen. Zoiets leidt dan weer tot verwijt, tot bitterheid en nog meer. Hoe willen wij in de praktijk van ons geloofsleven (kunnen) rekenen op onweerlegbare, Schriftuurlijke feiten, wanneer wij niet eerst onze noden willen ontdekken “in en door” de kruisdood van Jezus Christus! **Zoals onze rechtvaardigmaking komt door genade, zo komt ook onze geestelijke groei als Schriftuurlijk gevolg van ons sterven met Hem**, Wiens dood zulke be-

¹ Zie eventueel – op onze website www.eindtijdbode.nl – de studie “De natuurlijke mens en de Heilige Geest” van CJH Theys. (noot AK)

² Waarmee bedoelt wordt: Bereid zijn om af te **sterven** aan onze oude natuur; aan al het verkeerde/zondige in ons hart en leven (inclusief verkeerde/zondige gedachten)! (noot AK)

tekenisvolle diepten heeft, welke slechts gepeild kunnen worden, wanneer wij onze ziele-nood kennen. Het is dan voor de waarachtige Christen geen geloven meer, maar een rusten in de altijd weer hoopvolle en bemoedigende boodschap van God. Halleluja!

Wij moeten Jezus niet alleen zien als voor ons gekruisigd, maar bovenal als **de verzezen Christus, Wiens opstandingsleven ons kan veranderen naar Zijn Beeld**. Deze is de intense waarheid van: *“Want als wij met Hem één plant zijn geworden, gelijkgemaakt aan Hem in Zijn dood, dan zullen wij ook aan Hem gelijk zijn in Zijn opstanding”* (Rom. 6:5, HSV).

In ALLE ervaring blijft het kruis centraal.

Of Paulus nu schrijft aan de Romeinen:

- *“Want als wij, toen wij vijanden waren, met God verzoend zijn door **de dood van Zijn Zoon**, hoeveel te meer zullen wij behouden worden door Zijn leven, omdat wij verzoend zijn”* (Rom. 5:10, HSV),

of dat hij dat doet aan de Philippensen:

- *“Want het leven is mij Christus, en **het sterven is mij gewin**”* (Filip. 1:21, SV),

of aan de Kolossensen:

- *“In Hem hebben wij **de verlossing, door Zijn bloed**, namelijk de vergeving van de zonden”* (Kol. 1:14, HSV), het komt altijd op hetzelfde neer – alles centert zich rondom het kruis van Christus. De apostel Paulus kende in zijn geloofsleven één machtige ervaring: *“Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij”* (Gal. 2:20a, HSV). Dood en opstanding (ook in geestelijke zin) zijn onafscheidelijk aan elkaar verbonden!

Maar eerst sterven en dan leven. Wanneer wij dan ook de Galatenbrief biddend lezen, zo zullen wij ontdekken, dat de openbaring van Christus' opstandingsleven in ons afhangt van een ware (dat is reële) éénwording met Zijn dood. Zodra wij, als gelovigen, dit centrale punt (gaan) zien met betrekking tot onze praktische ervaring, of alle waarheden Gods komen op hun plaats, en wordt het een wonderlijke **harmonie**.

De Heilige Geest, inwonend in Zijn tempel³ (ons lichaam – zie 1 Kor. 3:16) heeft alsdan alle gelegenheid Zijn machtig werk IN en DOOR ons te volbrengen. Daarmee verandert alles. Het wordt ons nu duidelijk, waarom Paulus heeft kunnen uitroepen: *“Alle dingen zijn mij mogelijk (SV: ik vermag alle dingen) door Christus, Die mij kracht geeft”* (Filip. 4:13, HSV). Deze ervaring maakte, dat de apostel niet kon ophouden – daar was geen stilstand meer: *“Daarvoor span ik me ook in en strijd ik, overeenkomstig Zijn werking, die met kracht in mij werkzaam is”* (Kol. 1:29, HSV). Dat, wat hij ontvangen had, was hem meer dan alles waard, en in deze gezindheid diende hij zijn Heiland en Here elke dag opnieuw. Wat een leven, wat een rust, wat een vreugde, en wat een vrijheid!

Paulus' geloof, ontvangen uit genade, leidde hem tot “rusten”, zó, dat hij kon “ontvangen” terwijl hij volhardde in gebed... *“En wij weten dat voor hen die God liefhebben, alle dingen meewerken ten goede, voor hen namelijk die overeenkomstig Zijn voornemen geroepen zijn”*... *“Wat zullen wij dan over deze dingen zeggen? Als God voor ons is, wie zal tegen ons zijn? Hoe zal Hij, Die zelfs Zijn eigen Zoon niet gespaard maar voor ons allen overgegeven heeft, ons ook met Hem niet alle dingen schenken?”* (Rom. 8:28+31-32, HSV). Glorie voor God!

GEKRUISIGD, EN TOCH... LEVEND! Gestorven en toch bruikbaar! Ja, zelfs meer dan ooit tevoren. Géén machine, zonder persoonlijke verlangens of keuze, maar **een mede-arbeider Gods** met persoonlijke gevoelens, wensen, hoop en verlangens. Maar... in alles onderworpen aan wat God, de Heilige Geest, hem opdroeg. Juist omdat hij gestorven was, leefde hij des te meer! Die oude mens met zijn gevoeligheden, afgestompt door zonden-slavernij, was bevrijd, gestorven en weer levend geworden. De levend geworden Paulus was niet langer lijdend voorwerp van zelfzucht en/of eigenliefde, maar hij was een drager geworden van **de openbaring en liefde van Christus**, Die in hem woonde. Begrijpen wij nu waarom hij kon getuigen: *“Ik immers ben de minste van de apostelen, die niet waard ben een apostel genoemd te worden, omdat ik de gemeente van God vervolgd heb... “Maar door de genade van God ben ik wat ik ben, en Zijn genade voor mij is niet tevergeefs geweest. Integendeel, ik heb mij meer ingespannen dan zij allen; niet ik echter, maar de genade van God, Die met mij is” (1 Kor. 15:9-10, HSV). Met andere woorden: “Het is niet meer mijn leven, dat ik leef, maar het leven, dat uitstroomt van de levende Christus, van de Heilige Geest in mijn hart, en geopenbaard wordt in ALLES, wat ik zeg en doe.”*

Hoe kwam Paulus aan dat overwinnend geloof? Door met zijn Heiland en Here gekrusigd te willen worden en zijn. Het was dan ook niet zijn geloof, maar *“het geloof van de Zoon van God, Die hem liefgehad heeft en Zichzelf voor hem heeft overgegeven”* (zie Gal. 2:20).

Hij ontving dat geloof door “met Christus gekruist te zijn” en toch “te leven”; en dit laatste toch zeker om te ontvangen! Het “ik” van de apostel is gestorven en de alles-overweldigende liefde van God, geopenbaard in Zijn kruisdood en opstanding, vervulde zijn hart en gedachtewereld. Het allerlaatste gedeelte van 't geciteerde vers beheerste Paulus' denken bij voortduring. Hij kende maar één begeerte en hij leefde daarin en daarvoor: *“Maar één ding doe ik: vergetend wat achter is, mij uitstrekkend naar wat voor is, jaag ik naar het doel: de prijs van de roeping van God, die van boven is, in Christus Jezus”* (Filip. 3:14, HSV).

Wanneer wij dit óók gaan doen, gaan wij alle andere dingen zien in het alles doordringende licht van Golgotha. Wij gaan dan zoeken, spreken, doen, wat Hem behaaglijk is, strekkende Hem tot eer!

³ Zie eventueel op onze website de studie *“Geroepen om te worden gemaakt tot Gods doel met de mens: een eeuwige, heilige TEMPEL van onze almachtige God en Vader”* van E. van den Worm. (noot AK)

Wanneer wij ons niet meer druk maken over onze ervaringen, en wanneer wij meer “hemel-gebonden” en meer “aards-verloft” zijn, wanneer ons intense verlangen en dito begeerte is om Hem, Die leeft tot in alle eeuwigheid, altijd en overal de eerste plaats te geven in ons leven, opdat Hij, Die voor ons stierf, de vrucht van Zijn arbeid op Golgotha's kruis zal zien, dan zullen wij ook alles doen om te komen tot meerdere “reiniging” van nog resterende “bezoedeling van vlees en geest”, om zodoende “de heiligmaking⁴ in de vreze Gods te voleindigen” (zie 2 Kor. 7:1). Wij willen u dit zeggen geliefden: bij ervaring weten wij dat er “overgangsfasen” (-processen) zijn in het geestelijk leven... altijd wanneer Gods Geest ons wil inleiden in een diepere kennis van onszelf en van onze krachteloosheid, opdat wij nog méér en nog sterker ons zullen verlaten (= rekenen, vertrouwen) op Hem, Die in ons woont; opdat wij Hem nog béter zullen leren kennen in Zijn opstandingskracht en heerlijkheid. En in zulke overgangstijden leren wij in de eerste beproevingen ons – enkel en alleen – vast te klemmen aan het feilloze Woord van de levende God; daarin, dat wij “met Christus gekruisigd zijn”.

Wij moeten er steeds voor zorgen dat het door ons ontvangen geloof te allen tijde “in het heden” geplaatst is! Het verleden is voorbij, daaraan kan niets meer veranderd worden, maar God wil dat wij daaruit onze les geleerd hebben... voor het HEDEN. De toekomst ligt in Zijn hand, en God beidt (= wacht op) Zijn tijd – óók voor ons.

Wat zullen wij dan doen? Laat ons rusten in het geloof dat “*God de doden levend maakt, en de dingen die niet zijn, roept alsof zij waren*” (zie Rom. 4:17). De Heilige Geest spreekt altijd van: “Houdt het er voor, dat u gekruisigd bent”, en wij moeten altijd bereid zijn om te antwoorden met: “Amen”. In beproevingen zijn wij altijd geneigd (en wij spreken uit ervaring) om ons enigermate af te keren van de Schriftuurlijke weg des geloofs. Dit wil zeggen, dat wij dan makkelijker komen tot iets doen “in eigen kracht”. Zo iets is vlugger daar, wanneer de blijdschap in de gemeenschap met de Heilige Geest is weggeëbd! Wij zien dit duidelijk uitkomen in de levens van de eerste Christenen – de Galaten. Uit datgene wat de apostel schrijft, blijkt heel duidelijk dat zij zich hebben afgekeerd van het kruis (zie Gal. 3:1).

Laten Christus' woorden en werken voor u en voor mij te allen tijde “het anker van de ziel” blijven... zolang wij hier (op aarde) zijn en leven!

Alle waarheid dient gezien te worden in het licht van Christus' kruis. Wij geloven niet alleen, maar zijn er ook vast van overtuigd door de lering van Gods Geest, dat een voortdurend zien op **Jezus Christus en Die gekruisigd**,⁵ en een standvastig vertrouwen op Hem, Die ons als Leidsman gegeven is, namelijk de Heilige Geest, dat Hij de dood en de opstanding van Jezus Christus in ons hart en leven zal bewerkstelligen door Zijn wondervolle, en krachtdadige werkingen. **Dit is de weg des geloofs**, waardoor Christus gestalte in ons kan krijgen, en waardoor wij kunnen opgroeien “*tot de maat van de grootte van de volheid van Christus*” (zie Ef. 4:13). En wat geldt voor het individu, dat geldt evenzeer voor allen, voor de Gemeente van de Here Jezus Christus.

Laten wij daarom zonder dralen (= onmiddellijk):

- 1) alles van ons oude leven overgeven aan Hem, Die ons eerst heeft liefgehad. Handelt zó met alles, wat niet uit God is, het hele, geestelijke leven door. Waar een wil is, is ook een weg. Zijn genade is overvloedig.
- 2) ophouden te steunen op eigen kracht, daarbij vertrouwend, dat de Heilige Geest ons het leven van Jezus zal schenken in zulk een mate, dat wij de kracht ervan zullen ervaren.
- 3) Hem voortdurend bidden om nederige harten, wetende dat “Hij de nederigen genade schenkt en de hoogmoedigen wederstaat” (zie Jak. 4:6). Bedenken wij wel, dat onze vijand een zeer waakzame vijand is, die altijd klaar staat om ons in zijn strikken te vangen, als wij hem ook maar een vinger of voet geven. Laat ons gewoon maar “doen” wat Hij leert. En wij mogen geloven dat “*als wij in het licht wandelen, zoals Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkaar, en het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde*” (1 Joh. 1:7).

Wanneer de wateren van verzoeken alsnog hóóg opkomen, en dat zal gewis en zeker gebeuren in deze tijd, waarin wij leven, laten wij dan niet vrezen, geliefden; maar “*laten wij de belijdenis van de hoop onwrikbaar vasthouden, want Hij Die het beloofd heeft, is getrouw*” (Hebr. 10:23, HSV).

Zo willen wij dan ditmaal sluiten met het hierna volgende. God werkt altijd op Zijn eigen wijze; dat is: rustig, diep en doeltreffend. Lees de Bijbel en wordt overtuigd. Weliswaar lijkt Zijn handelwijze traag en voor ons omslachtig, doch laat ons niet vergeten dat wij er oog voor moeten krijgen om al die dingen te (kunnen) verstaan en te waarderen. God werkt altijd op een verborgen manier – als met handen, die onzichtbaar zijn – door wat wij maar kleinigheden noemen en door krachten, die geestelijk (bovennatuurlijk) zijn, en niet volgens menselijke begrippen en logica.

Allemaal zullen wij toch weleens hebben gezien, ja opgemerkt, hoe grote, ruwe en doorgewinterde zondaren op de meest onverwachte manieren “gevangen” worden, overweldigd worden, door bepaalde, eenvoudige, gevoelige omstandigheden: liefelijk en teer, maar vaak precies het tegenovergestelde van wat wij denken dat nodig en noodzakelijk is voor een dergelijk resultaat! **Het zijn Gods stille overwinningen!** Wellicht kennen wij deze in

⁴ Zie eventueel op onze website de studie “*Heiligmaking*” van E. van den Worm. (noot AK)

⁵ Ofwel “Jezus Christus en degenen die – met Hem – gekruisigd zijn! Dus: ook wij moeten – in geestelijke zin – met Hem gekruisigd (willen) worden: namelijk: afsterven aan (d.i. verlost worden van) onze oude, zondige natuur!

• Meer uitleg hierover: zie – op ons weblog www.eindtijdbode.blogspot.com (datum 26-12-2008) – onze “Kennismakingsbrief” (noot AK)

ons eigen geloofsleven. Er staat toch geschreven: “Niet door kracht, noch door geweld, maar DOOR MIJN GEEST zal het geschieden, zegt de Here” (zie Zach. 4:6b).

Wij laten hieronder een voorbeeld volgen, een illustratie, ter verduidelijking:

Staan aan de oever van een snelstromende rivier, kan het gebeuren dat er dicht aan de kant draaikolken zijn. Het lijkt dan alsof het water terugstroomt, juist de andere, verkeerde, kant op. Kijken wij echter naar de stroom, de vaargeul, dan zien wij toch heel duidelijk, dat al dat water voortgaat en stroomt in de richting van de grote zee. Dit is maar een eenvoudig beeld van de manier, waarop God werkt.

Zo dikwijls lijkt het er op – zowel in de Gemeente, als in ons persoonlijke geloofsleven, of in onze godsdienstige ervaring(en) – dat God gaat verliezen..., dat Zijn voorzieningen tekort schieten, en dat alles, wat Hij op het oog had, niet goed uitkwam...

Maar enkel en alleen als wij onze ogen **hogerop** richten, als wij verder van de oever af zien, en alsdan de gehele stroom van Gods besturende liefde en genade bekijken, dan ontdekken wij weldra Zijn voortdurende overwinningen in Zijn volmaakt plan van voortschrijdende verlossing. Het is heden ten dage nog zo. Halleluja!

De tegenstander, satan, werkt zo heel anders. Wat hij doet, moet gebeuren met het grootst mogelijke vertoon, met “tam-tam”. De mensen, de massa, moet het idee krijgen, dat “men” bezig is het heelal om te keren. Vleselijke Christenen kennen, ja hebben, hetzelfde “systeem”. Zij doen net als de wereld, als zij een plan hebben voor een opwekking: dan moet en zal er een machtige samenwerking zijn van alle kerken, genootschappen, sekten, richtingen, en noem maar op. Massa’s mensen, een enorm groot zangkoor met alle mogelijke en denkbare instrumenten, een heel leger van de meest welsprekende predikers en een horizon-breed vertoon...

Als alle opwindende jachten voorbij zijn, is er nauwelijks, althans met de grootste moeite, één ziel te vinden die zich waarlijk, dit is hartgrondig, tot God heeft bekeerd! Op dezelfde tijd en in dezelfde periode, kan er “somewhere” in een achteraf steegje, of op een eenzaam pad, een eenvoudige doch ernstig zoekende gelovige in gebed en onder oprechte tranen zoeken en volharden in de redding van één bepaalde ziel; en dat met meer resultaat, dan al dat godsdienstige spektakel van grote, door mensenkracht georganiseerde opwekkingsdiensten.

Wij hebben het unieke en voor zichzelf sprekende voorbeeld van de tempel⁶ en de opperkamer⁷; van Samaria⁸ en van de Moorse kamerling (= de Ethiopische kamerheer).⁹ Oordeelt nu zelf.

• **“Onderzoekt alle dingen, en behoudt het goede.”** (zie 1 Thess. 5:21 en vergelijk 2 Tim. 3:16-17).

Indien de Here God ons zou geven wat wijzelf succes noemen, zoals overvloed aan geld en ander persoonlijk bezit, zou dit van Zijn standpunt bekeken een hopeloze mislukking betekenen. Want hoe dikwijls leert de Schrift, dat God juist Zijn verheven doel bereikt, door de mens te laten falen!

Lezen wij de Bijbel en bekijken wij ons leven, dan lijkt het, alsof God het onderspit moet delven. Maar wat mislukking lijkt (schijnt), is vaak winst voor de hemel en voor God! Geprezen zij Zijn wondervolle Naam!

Onze God werkt niet langs de lijn van ons denken, en van onze beoordeling der dingen en zaken. Gelukkig niet. “Zijn wegen zijn niet onze wegen, en Zijn gedachten zijn niet onze gedachten” (zie Jes. 55:8), zo is eertijds gefeteerd.

Mensen die onbelangrijk zijn, of onbruikbaar voor de wereld, zijn heel vaak nuttige instrumenten in Gods hand. Mensen met een, uit genade ontvangen, geloof, krijgen NOOIT een weg zonder beproevingen. Het is Gods uitgesproken wil en weg dat het niet van onszelf zal zijn, maar **alles van Christus**.

Daarom geliefden: *“De God nu van de vrede, Die de grote Herder van de schapen, onze Heere Jezus Christus, uit de doden heeft teruggebracht, op grond van het bloed van het eeuwige verbond, moge u toerusten tot elk (SV: Die volmake u in alle) goed werk om Zijn wil te doen, en in u werken wat in Zijn ogen welbehaaglijk is, door Jezus Christus. Hem zij de heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen”* (Hebr. 13:20-21, HSV).

CJH Theys¹⁰

Uit: Perspectief – Bundel 1
(verzamelde artikelen uit de periode 1975-1978)

Enigszins bewerkt door A. Klein

⁶ Zie 2 Kronieken 5:11-14. (noot AK)

⁷ Zie Handelingen 1:13 t/m 2:1-4 en eventueel ook nog – op ons weblog www.eindtijdbode.blogspot.com (datum 21-5-2009) – het artikel **“De Opperzaalgemeente”** van H. Siliakus. (noot AK)

⁸ Zie Handelingen 8:5-8. (noot AK)

⁹ Zie Handelingen 8:26-40. (noot AK)

¹⁰ Voor meer informatie over Bijbelleraar CJH Theys, zie zijn “In Memoriam”: <http://www.eindtijdbode.nl/weblog/memoriam.pdf>